

Yli-Olhavan Metsästysyhdistys ry 60 -vuotta

Yli-Olhavan metsästysyhdistys perustettiin 26.5.1963 ja vuoden lopulla jäseniä oli 46 ja seuralle vuokrattuja metsästysmaita yhteensä 5.900 ha, joista 2.000 ha valtionmaita.

Heino Uusimäen johdolla ja Esa Veijolan ideoimina seuran toiminta kehittyi metsästyksen ohella poikkeuksellisen monipuoliseksi; järjestettiin hiihtoammuntaa, kivääri- ja haulikkoammuntakilpailuja, eräpolkukilpailuja sekä vuodesta 1967 alkaen onkikilpailuja, myöhemmin myös pilkkikilpailuja. Toiminnan monipuolisuus mahdollistaa muidenkin kuin metsästyksen harrastajien mukana olon, ja niinpä kyläläiset kokevat seuran laajasti omakseen.

Ampumarjoituksia ja kisoja pidettiin soveltuviissa paikoissa, kunnes vuonna 1998 valmistui monien valitusten jälkeen virallinen ampumarata Jänissuontien varteen. Alue oli vuokrattu lin metsänhoitoyhdistykseltä vuonna 1990. Ampumaradan yhteyteen valmistui lin kunnan omistama kota vuonna 1999. Radalla järjestetään omia ampumarjoituksia ja -kisoja sekä virallisia ampumakokeita.

Kaihuassa seuralla oli Soinin maalla metsästysmaja, jonka valmistui vuonna 1968. Honkalan talo ostettiin lin kunnalta vuonna 1987, mutta siitä luovuttiin Maamiesseuran talon vuokrauksen myötä. Taloon on tehty mittavia peruskunnostuksia ja se on nyt kylän kokoontumispaikkana hyvässä kunnossa.

Yksi metsästysseuran perustehtävistä on riistanhoidon järjestäminen: Alkuvuosina keväisin järjestettiin yhteinen riistan ruokintaretki Kaihuanvaaraan. Nykyisin riistapeltojen tekemisen hoitavat hirviporukat ja seura hankkii siemenet. Seura palkitsee vuosittain ahkerimmat pienpetojen pyytäjät.

Yhdistys on aktiivisesti mukana kenneltoiminnassa varaamalla maastoja koirakokeisiin.

Hirvijahti on ollut varsinkin viime vuosikymmeninä hallitseva metsästysmuoto. Hirvenkaatolupien määrä on vaihdellut 0 ja 72 luvan välillä. Alkuvuosina lupia oli 3 – 6 ja pyytäjiä 8 -15. Vuonna 1972 hirvi oli rauhoitettu.

Pyynti tapahtui yhtenä porukkana ajopyynnillä 1980- luvun alkuun, jolloin lupien ja metsästäjien määrä kasvoi niin, että suurimmillaan porukan koko oli 42 miestä. Tuolloin todettiin, että pyynti noin isolla

porukalla on vaikeaa ja oli jopa huoli turvallisuudesta. Passiketjun pituus saattoi olla 2 km, samoin ajoketjun. Aamulla ja illalla pidettiin nimenhuuto, jotta voitiin todeta, ettei kukaan ole jäänyt metsään. Tuolloin päätettiin, että hirvenpyytäjät jaetaan pyyntiporukoihin. Porukoiden määrä on nykyään 3-4, joissa on jäseniä yhteensä noin 60.

Hirvenpyynnin luonne on muuttunut vuosikymmenien kuluessa paljon. Alkuaikoina pyytäjien apuna oli maastontuntemus ja kompassi sekä kello. Aamulla sovittiin ajon alkamisajankohta ja jahdin tulos ilmoitettiin merkkilaukauksin. Onnistuneen jahdin päätteeksi hirvi nyljettiin ja paloitetiin metsässä ja lihat kannettiin pois olalla ja repussa. Metsäteitä ei ollut.

Metsäteiden yleistyessä pyynti helpottui ja lupamäärät kasvoivat. Hirvenpyyntiin osallistui enimmillään 1980 –luvun lopulla yhteensä yli sata jäsentä ja kaatolupia oli jopa 72. Pyyntiporukat rakensivat lahtivajoja ja parhaimmillaan vajassa saattoi riippua viikonlopun päätteeksi jopa 6 hirvenruhoa. Välillä pyynti tuntui enemmän työltä kuin harrastukselta. Ruhoja kuskattiin traktoreilla ja peräkärriillä. Viime vuosikymmenen aikana hirvilupien määrä on vähentynyt ja on aaltoliikettä, jonka toivoisi tasoittuvan. Tämän vuoden lupamäärä koko seuralle on vain 6 kpl.

Menneistä ajoista pyynnin apuvälineet ovat muuttuneet täysin: mukana on kaikilla kännykät, erilaiset karttasovellukset, gps, WhatsApp ym. Koirapyynnissä seurataan koira ja haukun etenemistä ja vaihdetaan paikkaa tarpeen mukaan. Ajopyynnissä WhatsApp on viestintävälineenä.

Koirilla pyynti on yleistynyt ja ajopyynti jäänyt vähemmälle. Molemmilla pyyntitavoilla on hyvät puolensa. Ajopyynti mahdollistaa samalla kuntoliikunnan ja pyyntiin voivat osallistua myös sellaiset jäsenet, joilla ei ole soveltuvaa asetta tai ampumakoetta suoritettuna. Toisaalta ajopyynnissä on oltava saatavilla koira mahdollisessa haavakotilanteessa. Ajopyyntiin voidaan joutua turvautumaan myös tilanteessa, jossa susivaaran vuoksi koiria ei voida päästää metsään. Onneksi meillä ei ainakaan vielä ole ollut tällaisia tilanteita

Koirapyynti vaatii koiranomistajalta paljon; koiran hyvästä kunnosta pitää huolehtia ja metsässä on käytävä mahdollisimman usein. Koirapyynti antaa jännittäviä elämyksiä ja yleensä varmistaa sen, että haavoittuneita hirviä ei jää metsään.

Yli-Olhavan metsästisyhdistys on säilynyt yhtenäisenä koko 60 -vuotisen historian ajan. Matkan varrella olleet erimielisyydet on pystytty ratkaisemaan maltilla, suvaitsevaisuudella ja hyvällä yhteishengellä. Tänä juhliva seura on yksi lin seudun riistanhoitoyhdistyksen suurimmista, vuokramaita n. 10.000 ha ja jäseniä noin 250.

Yhdistyksen toimintahenki on alusta alkaen ollut suvaitsevaista, rauhallista ja vapaamielistä. Esimerkiksi seuran jäseniksi ja samalla hirviporukkaan on hyväksytty maanvuokraajien lisäksi kylällä asuvat metsästäjät.

Yhdistyksen tasavasta ja hyvästä yhteishengestä kertoo myös se, että puheenjohtajana toimiva Pekka Ylitalo on kolmas puheenjohtaja seuran toiminta-aikana.

Monipuolinen toiminta on pystytty hoitamaan siten, että järjestelyvuoro on kiertänyt kyläkunnittain, jolloin kenellekään ei harrastuksesta ole tullut kohtuutonta taakkaa.

Monien metsästysseurojen huolena on tänä päivänä jäsenistön ”ukkoutuminen”. Meillä tulevaisuus sen sijaan näyttää hyvältä, sillä toimintoihin on koko ajan tulossa innokkaita uusia nuoria metsästäjiä.

Hirvipeijaiset on järjestetty perinteisesti pyhäinpäivänä. Peijaiset ovat kiitos maanvuokraajille ja samalla odotettu tapahtuma kylällä. Juhlapeijaisia varten on varattu tänä vuonna kolme hirveä, yksi aikuinen ja 3 vasaa.

Lopuksi haluan onnitella juhlivaa 60 -vuotiasta yhdistystä ja toivottaa sille onnea ja menestystä myös tulevaisuudessa.

4.11.2023

Markku Vitikka